

ved, at de smaa Sparekasser ganske fortrinlig trænge til dette Eftersyn og til hyppigt Samkvem med Sparekassenspektøren eller med andre i Bogføring fuldt ud udrustede sagkyndige Mænd. Og naar der her i Landet er oprettet nogle Foreninger, navnlig til at omslutte og optage i sig de smaa Landbosparekasser, kunne saadanne Foreninger ganske vist ogsaa gøre noget i Retning af at fremme den gode Bogføring, og det sker ogsaa, men flige Foreninger kunne ikke paatage sig noget, der ligner en Inspektion, med nogen som helst Myndighed drage rundt for at inspicere de Kasser, som melde sig ind i Foreningen. Det, en saadan Forening kan gøre, er af mere almindelig Natur, man kan raadføre sig om, hvorledes Bogføringen i sin Almindelighed bør være, man kan tilstræbe at affatte gode Vedtægter for Sparekasserne, og man kan, om jeg saa maa sige, gensidig opmuntre hinanden til Paapaselighed over hele Linien. Jeg tror, at saadanne Foreningers Formaal maa siges at være det, som ogsaa efter min Mening maa være Regeringens Formaal lige over for Sparekassesevesenet, saaledes som det nu en Gang har udviklet sig paa Landet, nemlig at søge at opretholde, hvad der saaledes er blomstret frem, og se at saa faa meget godt ud af det som muligt, selv om man indrømmer, at selve Opblomstringen og Fremblomstringen af disse mangfoldige Sparekasser i og for sig ikke kan siges at have været noget Gode eller nogen Nødvendighed fra først af. Jeg tror altsaa, at man ikke skal lade dem svømme vildfarende omkring paa Vandene, men at man skal søge at støtte dem, saa godt det kan lade sig gøre, paa enhver Maade for derigennem at sikre de Kapitaler, som have fundet blivende Sted i disse Kasser.

Jeg skal til disse Bemærkninger ikke sige noget videre, men jeg vil blot ganske i sin Almindelighed tillade mig yderligere at udtale, at det forekommer mig at være Resultatet af Drøftelsen paa Finansloven af den langt større Sag, nemlig Agerbruget i sin Almindelighed, saaledes som den her har fundet Sted, at den har vist, at der er til Stede, hvad man jo heller ikke billigvis kunde være i Tvivl om, en stor og levende Interesse for det danske Agerbrug. Der er blevet udtalt mere almindelige Sætninger med Hensyn til Kvægavlens Fremgang og med Hensyn til Husdyrlovens videre Udvikling. Man kan jo i sin større Helhed sige, at der har været stor Enighed om disse Udtalelser, saa at jeg for mit Vedkommende ikke finder Anledning til at optage saa at sige en Repe-tition af disse Sætninger, naar de have været saa uimodsagte, som det i sin Helhed har

været Tilfældet i disse Dage. Der er ogsaa paa Finansloven en Bevilling, som ikke har mødt Modstand, nemlig en Bevilling af 25,000 Kr. til et større Landmandsmøde, der skal finde Sted næste Aar i Jylland. Jeg skal blot pege paa, at selv om denne Sum, 25,000 Kr., synes noget stor i Forhold til, hvad der tidligere er bevilget til lignende Foretagender, saa maa den suarere, naar man vil anstille en Sammenligning, f. Eks. med Sverige, kaldes lille. Jeg skal henpege paa, at der for nylig er bevilget til et Landmandsmøde, der skal omfatte Sverige, 50,000 Kr., og det er Malmøhus Ven alene, som skal yde dette Beløb. Ordningen er der ganske vist noget anderledes ogsaa med Hensyn til disse Midlers Tilvejebringelse, men Beløbet Størrelse viser, at man ikke er bange for at anvende store Summer til den Slags Bevillinger. Jeg haaber — det er noget, man ikke kan vide forud — at det, der her er bevilget, skal vise sig tilstrækkeligt. Skulde dette Haab mod Forventning glippe, stoler jeg paa Beredvillighed hos det danske Folketing.

Formanden (Høgsbro): Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at den sidst omtalte Post ikke henhører til det Afsnit, der nu ligger til Forhandling, men først vil komme under Forhandling med næste Afsnit, og at jeg derfor ønsker, at ingen andre nu vil udtale sig derom.

Leth: Det har selvfølgelig kun kunnet glæde mig at høre den ærede Ordfører bekræfte, at de Tal, jeg anførte efter § 19 med Hensyn til Budgetterne for henholdsvis Landbrug og Fiskeri, vare rigtige. Heller ikke modsigde den ærede Ordfører, hvad jeg havde anført om, at af Budgettet for Fiskeriet blev næsten Halvdelen eller, naar man regner Vesterhavskontrollen med, over Halvdelen brugt alene til Kontrol. Jeg ser, at for Landbrugets Vedkommende Judgør Kontrollen med Margarinen 22,600 Kr., det er altsaa meget mindre, saa at Landbrugets Budget, selv om det er betydeligt større, dog synes kun at have en meget mindre Byrde at bære med Hensyn til Kontrollen. Jeg ved ikke, om der maatte paa Landbrugets Budget skulde findes enkelte Kontroludgifter endnu, men Forholdet vil i hvert Fald blive, som jeg har sagt. Naar den ærede Ordfører gif saa vidt, at han henviste til andre Paragraffer i Finanslovsforslaget, hvor der er Tale om Havneanlæg og Anlæg af Færrebaner, saa ved jeg ogsaa ganske godt, at Havneanlæg i det mindste inden for en vis Begrænsning kan noget komme Fiskeriet til